

Etelköztől Nándorfehérvárig

avagy

Egy honvisszafoglalás elfelejtett részleteiről²⁴⁰

Nemcsak Árpád Fejedelem koráról, nemcsak az azt közvetlenül megelőző eseményekről, s nemcsak az utána következő rövid időszakról szeretnénk írni. Következményeit kivétítendjük a Mátyás király utáni korra es. Ezután láttatandni akarjuk, s meg es látandtatjuk az Árpád Fejedelem által irányított történelem mivoltát. Reméljük feleletet adandunk arra, hogy: ki ismérte a történelmet? A történelem kulcsa lészen itt leírva? Kulcsnak kulcs, amelyet sokan ravaszkulcsnak vélnek. Ám ajtót nyit, amely ajtó mögött zárt ajtók sokassága sorakozik kemény fejekkel közbe-közbe védve. Nem vágandjuk mi le e fejeket, ajtótörésre talán érdemesek.

A római papság rossz ágának nézeteiből kifejlesztett nyugati politikának – szokásához híven – sikerült szétverettetnie az Avar Birodalmat. Sok ellenséges kiskirályság jött létre a Duna jobb partján, nagy lakatlan területek valának az Alföldön, a gyéren lakott Felföldön es acsarkodának egymásra a szomszédok, csak a távoli Erdély nem vevé át a Nyugat által felkínált kultúrát. Ámde az erdélyi kultúrából csak egy versike maradt fenn, az es valahol messzire Erdélytől, Sáros vármegyében. Ime:

„Sajnosnak vélendjük, de így vált valóra,
fűrösztének minket, minden szépbe, jóba.
Az emberek tudják, félve se mondhatják,
ki hozta itt létre a világ javát, magvát.

Rossz égre van írva:
nem lészen kendteknek se magva se írja.
Majd a kendtek tanát, ebek boncolgatják,
zsírralkent lapjait fogról fogra adják.

Gyűrűznek az ebek, habzik mindnek szája,
eltűnnek, elhalnak, a látszat szavára,
de ebek gyürejének visszatér az árnya,
pizsokul ki lett ez néhányszor találva.

Az őseid sírjából az eb a kapart csontot viszi,
s lészen-é ember ki majd néked hiszi.
Felfordul a világ, fölül hordja talpát,
s népnek nevezend majd, mindenféle falkát.

---

²⁴⁰ *Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a kora középkorban. A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949). A Tizenhatodik Magyar Őstörténeti Találkozó és a Tizedik Magyar Történelmi Iskolai előadásai és iratai. Szentendre, 2001. Acta Historica Hungarica Turiciensia XVI. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 35. kiadványa. Budapest, Zürich, 2002. <http://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf> pp. 169-173.*

Le akarja rúgni a égről a Úristent!
Ám rövid a lába. Mit tehet ő innen?
Jó dolgod lesz ember! Ezt az egyet éld át!
Régi őseidtől vegyél méltó példát!

Víz a szennyét ha felvetette, elhordja innen messzire.
Legyél erős mint a víz. Szennyet vígy el, mennyit bírsz!
Aztán legyél mint a jó tej. Ne az aljad, fölöd vesd föl!”

Kárpátok gyűréjében az egyetértés haldoklott.

Néhány ember ki fölösmérte a helyzetet, keletről várt segítséget. Néhány száz el es indula azt megkeresni. Voltanak kik odavesztenek, mások sikerrel jártanak. Hét törzset sikerülendett szerezniük, amelyek szintén a hegyek körébe vágytanak. Nem tudni hogyan csalogatták őket Etelközbe, de itt megköték a Vérszerződést, sőt még hozzájuk csatlakozza három kabar törzs. E szerződés lényege: a hegyek gyűréjének visszafoglalása, a Hunok Országá magvának visszaállítás, Koronájának visszaszerzése, s a volt alattvalóinak összebékítése, valamint a régiek összebóronálása az újonnan érkezendőkkel.

A terv nagyon egyszerű elven alapult. A folyók folyásának és a forrásaik helyeinek lényegén. Azaz: minden „nagy” csúcs alatt két forrás vagyon. Az egyik erre adja a vizét, míglen a másik arra. Tehát követni kell az itt összefolyó vizek folyásának ellentett irányát, átmenni az azt követő hágón, s folytatni a talált forrás vize szerint. Ez mind egyhelyre vezet.

Másként szólva: szétágazódn, általmenni, összejönni. Hol? Ott ahol a folyók összefolynak, nagygyá válnak. A nagygyá vált folyó mellett nagygyá válik a nép es.

A Etelközi Terv csak a Tisza vizeinek visszafoglalására vonatkoztatott. S a vége a mai Titel városánál fejezendett volna be. Ám ezt másképpen hozta a sors. Miért? Mert az Olt vize cseles. Patakjai sok helyen leszerződtek (pl. a mai Csikszeredánál, a Nagymikó(?)²⁴¹ határában lévő Szerv hegy alatt, stb.) az Etelközből érkező örsöket, de megszökik a Kárpátok gyűréjéből, s megszöktette követőit es. Azon örsök, akik követői voltak – bár nem tervezék – a későbbben Szörényi bánágnak nevezett földön kötöttek ki. Az itt élő lovas népekkel egyetemre léptenek, s közösen megszervezték a Kárpátok gyűréjébe vezető utakat. Öregeket, betegeket, fáradtakat hátrahagyva, üde erővel feltöltődve átkeltek az Örs-övé szoroson, amelyet ma Orsovának neveznek. Megdúsíták a mai Krassó-Szörény vármegye területének népességét, s Titelnél nem akarván várni, nyomultanak a víz folyása ellenében. A Tisza és a Maros összefolyásánál találkoztanak az Etelközben szerződött népek más patakok irányá szerint jött törzseivel.

Mi volt azon örsök sorsa kik a Maros mellékvizeinél kötöttek ki? Egyetemre léptenek a bennélőkkel, s együttesen igazodának a Tisza és a Maros összefolyásához.

A Beszterce vize ellenében vándorlók egyszercsak a Kárpátok gyűréjének belsejében termettenek, s csak itt került sor forrásváltásra. Ők es szövetséget kötének a régittélő törzsekkel, s új forrást találván közösen a Tisza felé igyekeztek.

Így történt az északabra vezető vizeknél es. A vizek ellenében nyomulva, a szétágazásnál egy-egy örs balra tért. Ha a folyó elfogyott, forrás volt a hegy másik oldalán, s vezetett az új patak csörgedező vize. Vezetett és növekedett egészen a Tiszáig.

Szereth folyó. Vérszerződés.

Szörényi bánág. Krassó-Szörény vármegye. Ópusztaszer. Mi lehet kulcsszó? Mi a közös e megnevezésekben? A válasz a: SZER.

Mi hát, a Szer? Mai nyelven szerződés, megegyezés, közös elhatározás. Hogyan zajlott? Az ittélő, a többnyire már földművelő népcsoport feje szerződött az érkező katonai vezetővel. Hogyan? A helybéli „törzsfő” települései, sőt dűlői földjeiből egyhalomba földet rakatott, s ezt

---

²⁴¹ Fala? Falva? Háza?

az érkező „vezér” felvágott ereiből csörgedező vérével megöntözte.²⁴² Öntözés közben a földkéből emelt dombocsán állott. Tehát a „vezér” vérével volt köteles a földet védeni, elődje köteles volt az újakat eltartani.²⁴³

Mi történt az északkeleten eredő folyók völgyeiben? A Tiszának azon mellékfolyóinak völgyeiben, amelyek Erdélyt északról elkerülik, de az Eperjes–Tokaji-sóhegységtől keletre erednek. E területen megjelentenek a nyugatiak jól álcázott ügynökei. Árpád Fejedelem csavároseszü kémei a bitorlók tudtára adták, hogy itt a legalacsonyabb a Kárpátok hegysége, s innen fogják bevenni. A bitorlók megtalálták a maguk emberét Laborcs személyében, s több csetepatéra es sor kerülendett. Laborcs örsei, horkái egymás után adák be a derekukat, s megköték a békét. A Szert.

Az első Szerek a Szernye folyó mentén voltak. Itt a legnagyobb volt Szernyén, majd jött Szerednye, Ungvár és Munkács között. Ezt követte Nagyszeretva és Szirénfalva. Az említett Szerekhez egy kis erőszak kellett, de erőszak nélkül ment a mai Bodrogszerdahely és Szerencs. Ezután futott Zalán es, s szabad lett az út a Tisza mentén. A Tisza és a Maros összefolyásának közelében – Pusztaszeren – találkoztanak az Oltvezette, az erdélyi és az északkeleti végek beszervezői, leszerződöttöi. Itt beszélték meg az elkövetkezendő teendőket.

A Tiszának a forrásától kétoldalon jövének lefelé, a Kárpátok gerincén eredő folyók vízgyűjtői megvoltanak, de még mindig hiányzott a Hernád és a Sajó forrásvidéke, hiányoztanak a Dunábavezető felföldi patakok, s hiányzott a Dunántúl. Sőt hiányoztanak a hunok, kunok, türkök, avarok²⁴⁴ által lakott területek. Ez a terület felöleli a mai Morvaországot, mai Csehország egy részét, s a mai Ausztria nagy részét. E terület még Szt. Gallen után es terjed. Tehát Pusztaszeren erről es folyt a vita.

A papság rossz ága mostan már a nyugati világban kereste Pusztaszer ellen az ellenséget. Amíg Árpád Fejedelem régi és új népei a Tisza vízgyűjtője népességének elrendezésével és a nyugati felderítő hadjáratokkal voltak elfoglalva, megtették a magukét. Hatalmas hadat szervezének, s alattomosan Pozsony alá vonulának. Itt kerülendett sor a döntő csatára.

Visszatérve. Mint mondánk, Árpád fejedelem hívei még a békével valának elfoglalva, mások már keresék a veszedelmet. Még nem rendeződött a Tisza vizeinek népe sorsa, s már es védekezniük kellett a rossz papság által gerjesztett veszély ellen. A dunántúli kilenc „kiskirály” már egymás ellen volt hangolva, s mind Árpád népei ellen. Ám Dunán innen és Dunán túl mindenki tudta, hogy a Dunán való átkelés igencsak veszélyes. Már Keve Vezér es majdnem ráfizetett. A rossz papok által gerjesztett politikának az lett volna a lényege, hogy a Dunántúliakat reáuszítsa Árpád összes népére. Két lehetőséggel számoltanak. Két egykimenetelű választhatóságot akartanak:

- Ha az Árpádiak „vízbefullasztják” a reájuk uszított Dunántúliakat, akkoron a Dunántúl az övék, azaz a rossz papoké. Aztán Pozsonytól a Duna mentén levonulhatnak Árpád népei ellen.

- Ha a Dunántúliak győznek, akkoron folytatják a vizályszítást a Dunántúlon, ugyanakkoron levonulhatnak Pozsonytól a Duna mentén, s megkaparintják a most már megtépázott Árpádiak által „meggyalázott” földet.

E dolog Árpád népeit gyorsabb cselekvésre és újszövetségesek keresésére készítette. A szövetség már valójában megvolt, csak nem volt vérrel megpecsételve. A déli szárny a Duna vo-

---

²⁴² Ez a későbbi Koronázási Domb emelésének alapja, csak azt a király nem öntözte vérével, hanem jogilag felelt minden darabka földért.

²⁴³ Az újak az erdélyiekben bíztanak, nem es hagytanak Erdélyben nagylétszámú katonaságot. A székelyek a keleti besenyő és kun háborúk miatt kapták későbbben a kiváltságukat. Ezáltal a keleti végeken a katonai védelem a régittélő népcsoportra hárult. Máshol maradtanak a régiek a földművelők, az újak a katonák.

²⁴⁴ Mind hun nép, csak más korban más az elnevezése.

nalát követte, s a Csallóközben kb. Dunaszerdahelynél esett meg a Szer az ittélő avar lakossággal. Az északkeleti szárny kis része a hegyek alatt vonult Pozsony felé, a gömöri S(z)erényfalván és S(z)erkén szerződött az avar-székely lakossággal. A had nagyobbik része Szepesben (talán Szeres, talán Sáros es Szeres) ejtette meg a Szer az avarokkal, majd két részre oszlott. Az egyik része a Tátraközön, aztán a lakatlan Túróc megyén át vonult, majd Nyitraszerdahelyen leszerződött a székelyekkel, s indult Pozsony felé. A maradék rész északról került meg a Tátrát, s leszerződött a Krakkó alatti avarsággal. Egy lengyel falu őrzi a Szer nevét, Węgierska Górka. Hunok hegyecskéje. E név a vérrel csepegtetett dombocskára utal. A következő Szer helye a Zsolna melletti Szerednye, majd Felsőszenny. Lassan a vizek összehozták a megerősített hadakat egy helyre. Itt volt az egyesítési szertartás. E helyen ma város áll. Neve: Szered.

A Pozsonyi Győzelem után a hadak sok Szer ejtének a Duna felső vízgyűjtőjén. A mai cseh-morva nyelvterületen erre helységnev nem utal, hiszen ők e szavat az ürülékre használják. A német helységneveket nem érdemes vizsgálni ballada vagy monda nélkül, a ser végződés gyakorisága miatt. Az utolsó Szerek a dunántúli „kiskirályokkal” voltak. Könnyen ment, mert a felbujtók hamar megszöktek. E Szerekre helységnevek nem nagyon utalnak, dűlőnevek talán igen, s végezetül következett a Szerémség és Szervia. Ezen utóbbit akkoron még lovas népek lakták. Így vezettek a Szerek, a szövetségek a Szereth partjától. Alsó ágon Szörénynél végződtek, felső ágon nagy kerülőúton Szerviában. Sajnos Árpád Fejedelem ezt nem érthette meg. A szinte gyermek Zsolt alatt volt e terület a legnagyobb. Hogy mi történt a 10. században, most nem részletezendjük.

A tágabb értelemben vett Felföld lakossága szintén egyetértett az Ország egyesítésével. Sőt szorgalmazták, sürgették es, de a Fejedelem hamarabb a nyugati területeket akarta megszerezni. Árpád hadainak volt egy felvonulási útvonala a Duna mentén. Ezen útvonal gyenge pontja a dévényi szoros. Ezt a szorost akarták a nyugatiak eltorlaszolni. Ugyanakkor a hittérítőknek álcázott ügynökeik rá akarták venni az Felföld északnyugati részén élő törzsek vezéreit az Árpádiak hátbatámadására. A Fejedelem kémei ezt jól tudták, ezért kellett vérrel megerősíteni a szerződéseket. Létre kellett hozni egy biztos hátországot, ezért vonultak a hadak szétágazódva a Felföldön, s háttér biztosítása után fokozatosan egyesülének Szereden. Tehát a Felföldi Szerek a pozsonyi csata győzelmének biztosítása érdekében kellettenek.

Árpád Fejedelem nem Honfoglaló volt, hanem népével és annak erős hadával visszaállította egy régi Hun Birodalom magvának egy részét. Se magát, se népeit magyarnak nem nevezte. Talán különböző nyelvű hunok voltak, kik együttesen harcoltak a régi Hun Haza visszaállításán. Együttesen a bentlakókkal es. Az 1896-os milleneomot és az 1996-os millicentenáriomot nem szabad a magyarok bejövele elnevezéssel illetni. 895 Árpád Fejedelem népei betelepülésének és a Hunok Országá visszaállításának kezdete.

Itt közel két évezred óta működnek a nyugati sötét erők. Ezen erők szétzilálták a fehér kunok erős hadát, leigázták országát. Ezt az országot Atilla király erős hada szabadította föl. Atilla erős hadát es szétbomlaszták, Országát szétdarabolták. Az Ország lakói az avarokban bíztanak, kik erős hadaikkal visszaállíták Atilla Országát, s jöttek mastan es a bomlasztók. Majdan jöttek az új hunok, a második avarok. Őket es elérte a végzet. Azután Árpád népei következtek. A sötét erők a világ legjobb hadseregét es tönkretették, s a nyugati hódítókat a kunok hadainak segítségével sikerült kiverni. Az utolsó honvisszaállítás a kunok segítségével történt, s ez volt az utolsó. Az Ország hadait a sötét erők néha meggyengítették, de többnyire erős maradt Mátyás király haláláig. A Fekete seregek párja nem volt. Mátyás halála után e sereget hamarosan szétzilálták. Szétszéledt a sereg, s odalett az Ország. 1526 fordulópont. Azóta se egységes sereg, se egységes Ország.

*

*

*

A dunántúli kilenc „kiskirályt” meghagyák saját törvényeikben, s régi méltóságukban. Ugyanúgy, mint azokat az ittlévő vezéreket, akik önként kötötték a Szert. Tehát ahol önkéntes alapon Szert kötöttek, pl. Erdélyben és a Dunántúlon, ott a régi törzsfőnek, a régi nyelvnek, a régi szokásoknak, a régi viseletnek, a régi törvényeknek megsértése, elferdítése nem következett be. Árpád Fejedelem etelközi népeiből csak kevés hagyatott hátra a megbízható Erdélyben, ellenben minden dunántúli „kiskirály” nyakára egy-két települést ráakasztottanak a törzsek közötti békesség érdekében.

Kérdés: Árpád Fejedelem minden népe egy nyelvet beszélt az ittlévő hun népcsoportokkal? Ha a válasz igen, akkoron itt egy régi hun nyelvet beszélő nép lakott, lakik. S e hun nyelv Kárpát-medencei folytonosságához nem fér kétség. Ha nem, akkoron Árpád valamelyik etelközi népe a Dunántúlon felvett egy régi hun nyelvet, amelyet ma es beszélnek, s e nyelv nagyon érthető az Erdélyiek, s a Felföldiek számára. Lehetett-e közbe valami más? Talán igen, talán nem, de ha idegen volt, meghunosodott.

Sok keszi nevezetű település van az Országban. Egymástól igencsak távol esnek. A keszi a keszivel csak ritkán érintkezhetett. Tegyük föl, hogy a keszik más nyelven beszéltek, mint a kárpáti őslakosok. Tegyük a keszik számát 64 ezerre.²⁴⁵ Ha ezt a 64 ezret 32, vagy több helyre széttelepítjük akkoron kétezer vagy mégtán kevesebb jut egy helyre. Ez a majdnem kétezer nyelvileg más népcsoport bekerül egy számára ismeretlen hun nyelvtengerbe. Kereskedni kezd a szomszédokkal, s másféle kapcsolatokat es létesít. Az időjárás tapasztalatait, a dülők valamint utak neveit, a vizek áradásának törvényszerűségét, stb. a régiektől veszi át. Majd lassan nyelvet vált.²⁴⁶ Tehát: nem tudni mióta, de itt egy régi hun nyelv folytonosságáról lehet beszélni.

Tény: ma, aki magyar nyelven beszél, nyelvet örökölt őseitől. Nemcsak nyelvet, köre vésett, pálcára faragott rovást es. Ezeréves kereszténységről, ezerszázéves bejövételről beszélnek. Ez csak idegen pennával reánkényszerített szégyen. A tények ténye az: amíg a szomjas papír az idegen tényekből fakadó megmetszett fák idegenre oltott levét itta, addigra ős-ősapáink fából faragott rovásos pálcáit, sírfáit az idő vasfoga elkorhasztotta és a nyugati papok kórja kidobatta, eltűzeltette, elaprózta vagy csak egyszerűen pusztulni hagyta.

A tévtörténetek, tévhitek, téveszmék mellett vannak olyan tévelméletek, hogy a keszi törzs szállásterülete itt, a gyarmaté ott, a kürté amott, a tarjáné emitt, a meyeré még odébb, stb. Ez nevetséges dolog. Ezen elméletet megcáfolja Nógrád megye egyik darabja, s Hont megyének Nógrád felé eső kicsi része. Nézendjük csak meg.

A következő szövegben a dőlt betűs rész egy Árpádi törzs neve lészen, s lészen más törzsé es.

Balassagyarmat volt Nógrád megye székhelye, ma Salgótarján. A Karancs alatt van Karancskeszi, s nem olyan messze Nógrádmeyer. Az Ipolyon túl van Ipolykeszi, Ipolykér, Ipolynyék, délre tőle Kazár, s visszamenve van sok Kürt (Kiskürtös, Nagykürtös, s odébban Hidas-kürt). S ami a legszebb: Kürtgyarmat. De van székelyekre utaló Szécsény városka, s több helységnev tartalmazza a szécsény szavat.

Tehát az egy törzs egy szállásterület elmélete megdőlt. Ezt már korábban a keszi nevekkal es igazoltuk. A fentemlített nevek igazolják azt es, hogyha némelyik törzs más hun nyelven beszélt volna, mint a környezete, idővel alkalmazkodott. Mihez? Egy régi hun nyelvhez.

---

²⁴⁵ Ez igencsak sok. Ha belegondolunk, hogy ez a 7+3 törzs átlaga, akkoron Árpád Fejedelem népeinek száma 640 ezer. Tehát valószínűleg negyedannyi, (talán) nyolcadannyi keszi volt, mint 64 ezer.

²⁴⁶ A kunok egytömbbe telepítettek a kesziakkal ellentétben, mégis régi hunokká válnak. A jászok szintén. Lovas népek voltak, egy töről fakadtanak, s két-háromszáz év ideje régi hunná változtatta nyelveiket. A később betelepült vagy befogadott másajkú népekkel merőben más volt a helyzet. Egyrészt nem tudták megérteni a hun népek észjárását, másrészt ősi nevezett kultúrájuk „megőrzése” a bécsi Hoffburgból volt támogatva. Így kívánta a császári udvar „lóellenesége”.

A 20. század elején az említett településeken egy régi hun nyelv palócosan kiejtett változatát beszélték. Egységesen. Ma e kiejtés az Ipoly fölött szinte érintetlen, az Ipoly alatt kezd irodalmiasodni.

Tehát sok egyéb mellett honfoglalás nem volt, s nem es lehetendett.²⁴⁷ Csak Honvisszaállítás. Az utolsó, „előtti” Honvisszaállítás Árpád Fejedelem etelközi népeinek segítségével történt.²⁴⁸ S ezt a folyamatot nem lehet 895-höz kötni, s nem lehet honfoglalásnak nevezni. Ez tízegynéhány éves folyamat, amelynek befejeztét maga Árpád Fejedelem sem érte meg.

Miért akarta többek között Ferencz József egy évszámhoz köttetni? Félt. S félelemből tevő. Félt, hogy szétesik a birodalom, s látni akarta, hogy hogyan esnek a "legfiatalabb" nemzetre az őshonosokká kikiáltott nemzetek. Az összeuszítás nem az ő találmánya, már Metternich es alkalmazta 1848 őszén, sőt előtte mások es, de ő már tudta birodalmának leendő szétesését, ezért hamarabban szét akarta verettetni a Hunok Országát. Még látni akarta a „régii” (a befogadott idegen) népek megszárlását az „újonnan érkezett” népek fölött. Ezért kellett a honfoglalásnak nevezett Honvisszafoglalást egy korai évszámhoz kötnie. Ehhez megtalálta a megfelelő tudós réteget. Azt azonban nem látta, hogy hogyan tépik a Hunok Országát a felbérelt idegenjei széjjel. Egy dicső, de el nem vesztett forradalom felében került a császári trónra, s egy méltatlan, de el nem vesztett világégés közepén távozott az élők sorából. Tehát nem élte meg az általa megtervezett összeomlást, amely csak későbben következett bé. Ferencz József elment, de a milleneumi eszméje itt maradt. Ma már millicentenárium. Lényege: Te magyar, mit akarsz te? Te vagy az utolsó betolakodó, néked itt nincsen helyed, te a mások földjét foglaltad el, neked itt semmihez jogod nincs, menj vissza Ázsiába, ott a te hazád.

S Trianonban a „tízperces” őslakosoknak adtanak igazat a négerigázók, indiánirtók, s egyéb ember-gyalázók korai utódai. Tették mindezt a történelemnek, az idegen népek befogadása elméletének, a Hunok Országá törvényeinek ismerete nélkül. S tették mindezt a népek es nemzetek önrendelkezési jogán.

Hogyan kerültenek ezen idegen népcsoportok a Hunok Országába?

Többféle módon. Voltanak beszivárgók es szervezett csoportokban érkezők. Ezen utóbbiak között voltak jó vagy rossz szándékkal érkezettek. Először voltak az erdélyi szászok, majd a ruszinok es újra szászok. Elkezdődött a fogarasi oláh beszivárgás, a husziták itthagják a kakuktojást, amelyet Dobzse László költtetett ki. Ezen népcsoportok 1526 előtt telepedtenek le, s ezen ideig nem volt baj mással, csak a husziták utódaival. Ezek már tervszerűen foglalták el a Hunok Országá északnyugati részén a vizek forrását, s idővel a vizek mentén terjeszkedének lefelé. Ármánnyal, nem szerződéssel. Amíg a Hunok Országának „tudósai” elhallgatták Árpád Fejedelem vizek szerinti Hon-visszafoglalását, a csehek addig a vizek szerint akarták elfoglalni a Hunok Országát.

Csak ők tudták a történelmet? Nem! Ezt a Habsburgok es nagyon jól tudták. Ők azonban másként csinálták. Ferdinánd a Felföldi hegyeket rablókka hozatta tele, Lipót az alföldi népeket kiirtatta, s Károly a nyugat-erdélyi hegyekről a régi lakosságot lecsalogatta. Helyükbe megbízható idegeneket telepítettett. Odalettenek a nyugat-erdélyi hegyek forrásai es. Károly a váratat felrobbantatta, ezáltal a Hunok Országának régi lakói a hegyvidékeken teljesen támasz nélkül maradtanak. Megszöktenek vagy leölettenek. Már csak a Székelyföld vizeinek forrásai nem voltak a Habsburgok által telepítettett népek kezén. Többek között ezért kellett kihívni a madéfalvi veszedelmet. E dolog székely tízezrek lemszárlásával es menekülésével végződött, de belebukott a bécsi udvar politikája es.

1848-1849-ben az álnok Habsburgok rosszhiszemű bérencei által megtévesztett idegen népcsoportok katonai előnyt élveztenek, ők es fentről harcoltanak lefelé, mint Árpád Fejedelem népei, de semmiféle szövetséget, megegyezést nem kínáltak. Midő a Habsburgok vesztésre

²⁴⁷ Nem történhetendett volna meg innenső kívánók es szervezők nélkül.

²⁴⁸ Azutolsó a kunok (Kun Béla műve).

álltanak, behívták az oroszokat, akik szintén Árpád Fejedelem útvonalait követték, de más-ként: könyörtelenül bárminemű egyezkedés nélkül.

A szabadságharc leverése után a hegyi népek elfoglalták szomszédaik helyét. Lejjebb hozta őket a víz. A még megmaradt élőket elűzték vagy egyszerűen legyilkolták. 1867 után néhányan megpróbáltanak az árral szemben úszni, azaz hazatérni. A pópák, papok és mások ezt nem néz-ték jó szemmel, s e hazatérést magyarosításként kürtöltették a világba, Vatikán, Prága, Bécs, Moszkva, Belgrád, Bukarest, stb. segítségével. Ezáltal az Országról a 1848-1849-ben külföldön kialakított képet teljesen lerombolták.

A vizek forrásai és a hegyek elvétele után következetesen a bányák, az ipar majdnem teljes kisajátítása, s a vasúthálózat 3/4 részének elorozása. Ez utóbbi nagy sikerületek elvesztésével járt együtt. Továbbá odalett a teljes tengerészet, s a központi posták nagy része stb. De már előbb Mária Terézia elvette a Hunok Országának történelmét, s kikezdte nyelvezetét. Iskola-rendszere, s ezáltal a későbbi Tudományos Akadémia rossz alapokra építkezett. Nem ez volt az első. Már II. Béla névtelen jegyzője es megtagadta a hunok őstörténelmét, s Árpád népeit utolsó betolakodóvá nyilvánította. A Névtelenre való hivatkozással megfordult a történelem. Egyszer-iben minden befogadott idegenajkú őslakos lett, s az ősiség jogán követelhetett. Sőt a legfel-sőbb támogatással követelt.

Mint említék, a dunántúli „kiskirályok” a szer megkötése után megmaradtanak méltósá-gukban, saját nyelveiket, írásaikat használhatták, saját viseleteiket hordhatták, saját ünnepeiket megtarthatták, stb. Vezetőik csak a Fejedelemnek tartoztak engedelmisséggel. Valójában ki-lenc állam volt, amely egy államkeretbe tartozott. Ezen mintára osztották föl az Alföldet, a Felföldet és Erdélyt es. Ha Zsolt a Fejedelem valamit akart, az illető „kiskirályhoz” követeket küldött. Ez kényelmetlen dolog volt, mivelhogy a Fejedelmi Udvarban sok követnek valót kel-lett eltartani, szükség esetére. Nem tudni, melyik Fejedelem ötlete volt, hogy: Miért én küldjek követeket? Küldjön egyszerre minden „kiskirály” kettőt. Együtt megtanácskozzuk néhány évre a teendőket, s aztán csak veszély esetén kellenek a futárok.

S kialakulóban volt a Nemzetgyűlés. A „kiskirályságokat” megyéknek nevezték el, s kiala-kult a megyerendszer. A megyék törvényei eltértenek egymástól, s a központi törvényeket csak már István alkottata meg. A központi törvényeket minden megyének be kellett tartania. A me-gye más törvényeket es hozhatott, de ezek nem ütközhetnek a Királyi Udvar törvényeivel. Tehát a Hunok Ország a országok országa lett. István alatt kialakult a parlamentáris királyság.

Milyen elven működik az USA államszerkezete? Rákóczi Fejedelem huszárjaitól tanulták az elvet? A Magna Charta volt Európa első alkotmánya?